

Харківський національний медичний університет
Факультет: VI факультет з підготовки іноземних студентів ННІПІГ
Кафедра внутрішньої медицини № 3 та ендокринології
Галузь знань «22» Охорона здоров'я
Спеціальність «222» Медицина
Освітньо-професійна програма другого рівня вищої освіти

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«Удосконалення знань, практичних навичок у клінічній медицині, як
підготовка до атестації ЄДКІ»

Силабус затверджено на засіданні
кафедри внутрішньої медицини №3
та ендокринології

Протокол № 13 від “28” серпня 2020 року

Завідувач кафедри
_____ проф. Журавльова Л.В.

Силабус затверджено
методичною комісією ХНМУ
з проблем професійної підготовки
терапевтичного профілю

Протокол № _____ від. « _____ » 2020 р.

Голова
_____ проф. Кравчун П.Г.

Харків – 2020 р.

НАЗВА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ:

Удосконалення знань, практичних навичок у клінічній медицині, як підготовка до атестації ЄДКІ

Упорядники силабусу:

1. Журавльова Лариса Володимирівна – завідувач кафедри внутрішньої медицини №3 та ендокринології, доктор медичних наук, професор (тел. 0504002195, prof.zhuravlyova@gmail.com).

2. Цівенко Оксана Іванівна – завуч кафедри внутрішньої медицини №3 та ендокринології, кандидат медичних наук, доцент (тел. 0953392065, oksanatsivenko777@gmail.com).

Сайт кафедри: <http://vnmed3.kharkiv.ua/>.

Розклад проведення занять: понеділок, вівторок, середа, четвер, п'ятниця (8⁴⁵-12²⁰ – перша зміна та 12²⁵-15⁵⁰ – друга зміна, у відповідності до розкладу).

Локація: учебові кімнати кафедри внутрішньої медицини №3 та ендокринології на базі КНП ХОР «Обласна клінічна лікарня» (м. Харків, пр. Незалежності, 13).

Інформація про дисципліну

1. Опис дисципліни.

Четвертий курс.

Четвертий рік навчання, 8 семestr.

Обсяг дисципліни:

Кількість кредитів – 1

Загальна кількість годин – 30.

Годин для навчання: аудиторних – 10, самостійної роботи студента – 20.

Практичні заняття 10 годин.

Самостійна робота 20 годин

Вид контролю: залік.

Загальна характеристика дисципліни: курс з удосконалення знань, практичних навичок у клінічній медицині, як підготовка до атестації ЄДКІ призначений для студентів 4 курсу. Протягом курсу проводяться практичні заняття, що охоплюють широкий спектр важливих медичних проблем.

Сторінка <http://31.128.79.157:8083/course/index.php?categoryid=14> в Moodle

2. Мета та завдання дисципліни. Метою викладання навчальної дисципліни «Удосконалення знань, практичних навичок у клінічній медицині, як підготовка до атестації ЄДКІ» є здобуття та поглиблення знань, вмінь, навичок та інших компетентностей з внутрішньої медицини, необхідних у професійній діяльності, які встановлені на основі освітньо-професійної програми.

Основними завданнями вивчення дисципліни є набуття студентами компетентностей згідно до загальних і фахових компетентностей освітньо-

професійної програми «Медицина» другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 222 Медицина кваліфікації магістр медицини: володіння навичками опитування, здатність до визначення необхідного переліку лабораторно-інструментальних досліджень та оцінки їх результатів, встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання, визначення необхідного режиму праці та відпочинку, характеру харчування при лікуванні захворювань, визначення принципів та характеру лікування захворювань, виконання медичних маніпуляцій, діагностування невідкладних станів і надання екстреної медичної допомоги, ведення медичної документації, здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях, розуміння предметної області та професійної діяльності, здатність до адаптації та дій в новій ситуації, прийняття обґрунтованого рішення, здатність працювати в команді, діяти соціально відповідально та свідомо.

3. Статус та формат дисципліни. Дисципліна нормативна, формат змішаний.

4. Методи навчання. Презентації, відео-матеріали, методичні рекомендації для викладачів та студентів для очної та дистанційної форм навчання.

5. Рекомендована література:

1. Внутрішня медицина: Порадник лікарю загальної практики: навчальний посібник. / А.С. Свінціцький, О.О. Абрагамович, П.М. Боднар та ін.; За ред. проф. А.С. Свінціцького. – ВСВ «Медицина», 2014. – 1272 с. + 16с. кольоров. вкл.
2. Гастроентерологія. Підручник: У 2 Т. -Т.1 / за ред. проф Н.В Харченко., О.Я. Бабака. -Кіровоград: Поліум, 2016. - 488 с.
3. Гастроентерологія. Підручник: У 2 Т. -Т.2 / за ред. проф Н.В Харченко., О.Я. Бабака. -Кіровоград: Поліум, 2017. – 432 с.
4. Ендокринологія: підручник (П.М. Боднар, Г.П. Михальчишин, Ю.І. Комісаренко та ін.) За ред. професора П.М. Боднара, - Вид. 4, перероб. та доп. – Вінниця: Нова Книга, 2017. – 456 с.
5. Davidson's Principles and Practice of Medicine 23rd Edition. Editors: Stuart Ralston, Ian Penman, Mark Strachan Richard Hobson. Elsevier. - 2018. – 1440p.
6. Endocrinology: textbook /Ed. by prof. Petro M. Bodnar.- 4th ed. updated – Vinnitsa: Nova Knyha, 2017. – 328 p.
7. Principles and Practice of Infectious Diseases. 2-Volume set / J.E. Bennet, R. Dolin, M.J. Blaser – 8-th edition : Saunders Publisher, 2014.
8. USMLE Step 2 CK Lecture Notes 2017: Internal Medicine (Kaplan Test Prep). - 2016. - Published by Kaplan Medical. - 474 pages.
сайт кафедри внутрішньої медицини № 3 ХНМУ <http://www.vnmed3.kharkiv.ua/>, встановлене інформаційно-освітнє середовище Moodle на піддомен сайта <http://distance-training.vnmed3.kharkiv.ua>.

6. Пререквізити та кореквізити дисципліни. Анatomія, фізіологія, гістологія, патологічна анатомія, патологічна фізіологія, пропедевтика внутрішніх хвороб; клінічна фармакологія, хірургія, дитячі хвороби.

7. Результати навчання.

Перелік знань, які здобуває здобувач вищої освіти в процесі вивчення дисципліни:

- основні клінічні синдроми при захворюваннях внутрішніх органів;
- загальні та «тривожні» симптоми при захворюваннях внутрішніх органів;
- методики проведення фізикального обстеження хворих на патологію внутрішніх органів;
- етіопатогенетичні механізми розвитку захворювань внутрішніх органів;
- сучасні класифікації, особливості перебігу та ускладнення захворювань внутрішніх органів;
- сучасні стандарти та протоколи діагностики захворювань внутрішніх органів;
- сучасні алгоритми лікування при захворюваннях внутрішніх органів.

Перелік умінь та навиків, які здобуває здобувач вищої освіти в процесі вивчення дисципліни:

- Проводити опитування і фізикальне обстеження хворих з основними захворюваннями органів травлення, дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи та аналізувати їх результати.
- Визначати етіологічні та патогенетичні фактори найбільш поширеных захворювань органів травлення, дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи.
- Аналізувати типову клінічну картину найбільш поширеных захворювань органів травлення, дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи.
- Виявляти різні клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширеных захворювань органів травлення, дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи.
- Формулювати попередній діагноз найбільш поширеных захворювань органів травлення, дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи.
- Складати план обстеження хворого та аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при найбільш поширеных захворюваннях органів травлення, дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи та їх ускладненнях.
- Проводити диференційний діагноз, обґрунтовувати та формулювати клінічний діагноз при найбільш поширеных захворюваннях органів травлення, дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи.
- Визначати тактику ведення (рекомендації стосовно режиму, дієсти, лікування, реабілітаційні заходи) хворого та призначати немедикаментозне і медикаментозне лікування, в тому числі прогнозмодифікуюче, при найбільш поширеных захворюваннях органів травлення, дихання, крові та

кровотворних органів, ендокринної системи та їх ускладненнях.

- Оцінювати прогноз та працездатність при найбільш поширених захворюваннях органів травлення, дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи.
- Діагностувати та надавати медичну допомогу при невідкладних станах.
- Проводити первинну і вторинну профілактику найбільш поширених захворювань органів травлення, дихання, крові та кровотворних органів, ендокринної системи.
- Виконувати медичні маніпуляції.
- Демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації.

Зміст дисципліни

Навчально-тематичний план

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Опитування та фізикальне обстеження пацієнтів із основними захворюваннями органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи	5
2	Трактування лабораторних і інструментальних методів дослідження у клініці внутрішньої медицини	5
3	Обґрунтування і формулювання діагнозу при основних захворюваннях органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи	5
4	Лікування, первинна і вторинна профілактика при основних захворюваннях органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи	6
5	Надання невідкладної допомоги у клініці внутрішньої медицини	5
6	Залік	4
Усього годин		30
Кредити ECTS		1

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кіл. годин
1	Обґрунтування і формулювання діагнозу при основних захворюваннях органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи	2
2	Лікування, первинна і вторинна профілактика при основних захворюваннях органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи.	2
3	Надання невідкладної допомоги у клініці внутрішньої медицини	2
4	Залік	4
Разом		10

Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кіл. годин
1	Опитування та фізикальне обстеження пацієнтів із основними захворюваннями органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи	5
2	Трактування лабораторних і інструментальних методів дослідження у клініці внутрішньої медицини	5
3	Обґрунтування і формулювання діагнозу при основних захворюваннях органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи	3
4	Лікування, первинна і вторинна профілактика при основних захворюваннях органів дихання, травлення, кровотворних органів та ендокринної системи	4
5	Надання невідкладної допомоги у клініці внутрішньої медицини	3
Разом		20

Політика та цінності дисципліни

Щоб досягти цілей навчання і успішно пройти курс, необхідно: з першого дня включитися в роботу; читати матеріал попередньо до його розгляду на практичному занятті; не спізнюватися і не пропускати заняття; приходити на кафедру одягнутими у медичний халат, мати змінне взуття, мати при собі фонендоскоп, зошит, ручку; виконувати всі необхідні завдання і працювати щодня; вміти працювати з партнером або в складі групи; звертатися за допомогою і отримувати її, коли Ви її потребуєте.

Передбачена академічна мобільність, взаємозамінність залікових кредитів (обсяг 1 кредиту 30 годин). Студенти можуть обговорювати різні завдання, але їх виконання - строго індивідуально. Не допускаються

списування, використання різного роду програмних засобів, підказки, користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими електронними гаджетами під час заняття. Не допускаються запізнення студентів на практичні заняття. Пропуски практичних занять відпрацьовуються година в годину викладачу групи або черговому викладачу. Прийом відпрацювань та консультації проводяться щоденно з 15.00 – 17.00, по суботах згідно до «Положення про порядок відпрацювання студентами навчальних занять» від 07.12.2015 № 415.

Студенти з особливими потребами повинні зустрітися з викладачем або попередити його до початку заняття, на прохання студента це може зробити староста групи. Якщо у Вас виникнуть будь-які питання, будь ласка, контактуйте з викладачем.

Політика оцінювання

Рекомендовано проводити практичні заняття з включенням:

- 1) контролю початкового рівня знань за допомогою тестів, складених у форматі запитання з 5 варіантами відповіді, з яких 1 – правильна;
- 2) опитування студентів за темою заняття;
- 3) ведення 1-2 хворих з захворюваннями та станами, що відповідають тематиці заняття, з наступним обговоренням правильності встановлення діагнозу, диференціальної діагностики та лікувальних заходів із застосуванням зasad доказової медицини і у відповідності до Національних та Європейських настанов і протоколів;
- 4) розгляду результатів додаткових методів дослідження (лабораторних та інструментальних), які застосовуються при діагностиці і проведенні диференційного діагнозу, розгляд яких передбачений темою практичного заняття;
- 5) контролю кінцевого рівня знань за тестовими завданнями, складеними у форматі Крок-2.

Засвоєння теми (поточний контроль) контролюється на практичному занятті відповідно до конкретних цілей, засвоєння змістових розділів – на практичних підсумкових заняттях. Рекомендується застосовувати такі засоби оцінки рівня підготовки студентів: комп’ютерні тести, розв’язання ситуаційних задач, проведення лабораторних досліджень і трактування та оцінка їх результатів, аналіз і оцінка результатів інструментальних досліджень і параметрів, що характеризують функції організму людини, контроль засвоєння практичних навичок.

Під час оцінювання засвоєння кожної навчальної теми дисципліни студенту виставляється оцінка за традиційною 4-балльною системою: «відмінно», «добре», «задовільно» або «незадовільно».

Оцінювання самостійної роботи студентів. Самостійна робота студентів, яка передбачена темою заняття поряд з аудиторною роботою, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Оцінювання індивідуальних завдань студента здійснюється за умов виконання завдань викладача (доповідь реферату на практичному занятті,

доповідь з презентацією на практичному занятті, доповідь на науково-практичних конференціях кафедри, університету, написання тез, статей, участь у Всеукраїнській олімпіаді). Бали (не більше як 10) додаються, як заохочувальні. Загальна сума балів за поточну навчальну діяльність не може перевищувати 120 балів.

Залік для дисципліни проводиться викладачем академічної групи на останньому занятті. За підсумками семестру середню оцінку (з точністю до сотих) за поточну діяльність викладач автоматично одержує за допомогою електронного журналу системи АСУ та переводить її у бали за допомогою (табл.1). Оцінка визначається у балах від 70 до 120 та відміткою – «відпрацьовано», «не відпрацьовано».

Організація підсумкового контролю – заліку. Допуск до заліку визначається у балах поточної навчальної діяльності, а саме: min - 70, max - 120 балів. Залік проводиться викладачем академічної групи або комісійно вразі незгоди студента з результатами атестації. Якщо залік не складено, встановлюються дати перескладання під час канікул, до початку наступного семестру. Безпосередньо залік оцінюється від - 50 до – 80 балів.

Проведення заліку:

1. Вирішення пакету тестових завдань, який включає базові тестові завдання ЛП «Крок -2» у кількості 30 тестів. Критерій оцінювання – 95-100% вірно вирішених завдань, «склав - не склав».

2. Оцінювання засвоєння практичних навичок (критерій оцінювання – «виконав» або «не виконав»).

3. Оцінювання теоретичних знань за складеними на кафедрі білетами, які містять по п'ять теоретичних питань, з розділів дисципліни, які вивчалися протягом навчального року, критерій оцінювання теоретичних знань за таблицею.

Оцінювання теоретичних знань

Кількість питань	«5»	«4»	«3»	Усна відповідь за білетами, які включають теоретичну частину дисципліни	За кожну відповідь студент одержує від 10 до 16 балів, що відповідає: «5» - 16 балів; «4» - 13 балів; «3» - 10 балів.
1	16	13	10		
2	16	13	10		
3	16	13	10		
4	16	13	10		
5	16	13	10		
	80	65	50		

Перелік питань для заліку

- Цукровий діабет, класифікація, етіологія, патогенез, клініка, діагностика: алгоритми та протоколи діагностики та лікування у пацієнтів дитячого віку.
- Гострі та хронічні ускладнення цукрового діабету. Особливості перебігу та лікування цукрового діабету у хірургічних хворих: алгоритми та протоколи лікування гіпоглікемічної коми, діабетичної кетоацидотичної коми, діабетичної нейропатії, діабетичної нефропатії, ретинопатії.
- Йододефіцитні захворювання щитоподібної залози. Ознаки ендемічної місцевості за ВООЗ. Клініка, діагностика, профілактика та лікування. Гіпотиреоз та тиреоїдити. Класифікація, діагностика, клініка, лікування: алгоритми діагностики та лікування йододефіцитних захворювань, гіпотиреозу, тиреоїдитів.
- Тиреотоксикоз. Клінічні форми. Діагностика, лікування. Рак щитоподібної залози. Класифікація, клініка, діагностика, лікування. Захворювання прищитоподібних залоз: алгоритми діагностики та лікування тиреотоксикозу, раку щитоподібної залози, гіперпаратиреозу та гіппаратиреозу.
- Захворювання гіпоталамо-гіпофізарної системи. Ожиріння. Захворювання статевих залоз: алгоритми діагностики та лікування соматотропної недостатності, хвороби Іценко-Кушінга, акромегалії, гіперпролактинемії, нецукрового діабету, гіпопітуітаризму, ожиріння, захворювання статевих залоз.
- Гемофілії та тромбоцитопенічна пурпura. Визначення. Етіологія та патогенез, основні клінічні синдроми. Критерії діагнозу. Диференційний діагноз. Лікування. Профілактика кровотеч.
- Анемії (постгеморагічна, залізодефіцитна, В₁₂-дефіцитна, фолієводефіцитна, апластична, гемолітична). Визначення. Етіологічні фактори та патогенез. Механізми внутрішньосудинного та внутрішньоклітинного гемолізу. Особливості клініки та лабораторної діагностики різних форм. Диференційний діагноз. Ускладнення. Лікування різних форм анемій. Переливання компонентів крові та кровозамінників.
- Гострі лейкемії. Визначення. Сучасні погляди на етіологію та патогенез. Класифікація. Основні клініко-гематологічні синдроми. Клінічні прояви. Критерії діагнозу. Диференційний діагноз. Ускладнення. Принципи лікування. Підтримуюча терапія. Трансплантація кісткового мозку. Первина та вторинна профілактика.
- Хронічні лейкемії. Визначення хронічної міелоїдної лейкемії, хронічної лімфоїдної лейкемії, мієломної хвороби, справжньої поліцитемії. Сучасні погляди на етіологію та патогенез. Класифікація. Основні клінічні прояви та клініко-гематологічні синдроми. Критерії діагнозу. Диференційний діагноз. Ускладнення. Принципи лікування. Трансплантація кісткового мозку. Первина та вторинна профілактика.
- Хронічне обструктивне захворювання легень. Визначення. Класифікація. Клінічні прояви, дані лабораторних та інструментальних методів дослідження

залежно від стадії (ступеня тяжкості). Диференційний діагноз. Ускладнення. Лікування. Первина та вторинна профілактика. Імунопрофілактики.

- Бронхіальна астма. Визначення. Етіологія, особливості патогенезу. Класифікація. Клінічні прояви, дані лабораторних та інструментальних методів дослідження. Диференційний діагноз. Ускладнення. Лікування. Невідкладна допомога при нападі бронхіальної астми. Первина та вторинна профілактика.
- Пневмонії. Визначення. Етіологія. Класифікація. Клінічні прояви і особливості перебігу в залежності від збудника. Дані лабораторних та інструментальних методів дослідження. Диференційний діагноз. Ускладнення (гострий респіраторний дистрес-синдром, деструкція легеневої тканини, гостра дихальна недостатність та інші). Диференційоване лікування. Первина та вторинна профілактика.
- Плеврити. Визначення. Етіологічні фактори. Класифікація. Клінічні прояви, дані лабораторних та інструментальних методів дослідження. Диференційний діагноз. Ускладнення. Показання до плевральної пункції та дренування плевральної порожнини. Лікування. Первина і вторинна профілактика.
- Гастроезофагеальна рефлюксна хвороба. Визначення. Етіологія, патогенез. Класифікація. Ерозивна та неерозивна ГЕРХ. Клінічні прояви залежно від варіantu та стадії. Дані лабораторних та інструментальних методів дослідження. Критерії діагнозу, диференціальна діагностика. Ускладнення. Диференційована терапія. Первина та вторинна профілактика.
- Диспепсія. Визначення диспепсії. Етіологія та патогенез. Роль *H. pylori* у виникненні гастродуоденальної патології. Класифікація. Недосліджена та функціональна диспепсія. Критерії діагнозу. Диференційний діагноз. Сучасні підходи до лікування функціональної диспепсії. Первина та вторинна профілактика.
- Хронічні гастрити. Визначення, етіологія та патогенез хронічних гастритів. Роль *H. pylori* у виникненні хронічних гастритів. Класифікація. Клінічні прояви, дані лабораторних та інструментальних методів дослідження. Значення ендоскопічного (з морфологією) дослідження. Сучасні підходи до лікування різних типів хронічного гастриту. Первина та вторинна профілактика.
- Целіакія та інші ентеропатії. Визначення. Етіологія, патогенез. Роль непереносимості компонентів їжі, імунних факторів і ензимопатій (несприйняття лактози, фруктози, галактози та ін.). Синдроми мальабсорбції та мальдигестії. Критерії діагнозу, диференціальна діагностика. Ускладнення. Диференційована терапія. Первина та вторинна профілактика.
- Запальні захворювання кишki. Неспецифічний виразковий коліт та хвороба Крона: визначення, етіологія та патогенез. Класифікація. Особливості клінічного перебігу залежно від ступеня активності, тяжкості і фази перебігу. Лабораторна та інструментальна діагностика. Критерії діагнозу, диференціальна діагностика. Кишкові та позакишкові ускладнення та захворювання, асоційовані з запальними захворюваннями кишki (токсична

диллятація, перфорація, склерозуючий холангіт, спондиліт, артрити, дерматози, увеїти та ін.). Лікування. Первина та вторинна профілактика.

- Синдром подразненої кишki, визначення. Етіологія та патогенез. Класифікація. Клінічні прояви різних варіантів. Римські діагностичні критерії. Диференціальна діагностика. Лікування різних форм. Первина та вторинна профілактика.
- Хронічні гепатити. Визначення. Класифікація. Роль персистенції вірусу, токсичних та медикаментозних агентів, імунних порушень та алкоголю. Методи діагностики вірусної інфекції. Аутоімунний гепатит, хронічні вірусні. Основні клініко-біохімічні синдроми. Особливості клінічного перебігу та діагностики окремих форм. Диференційний діагноз. Ускладнення. Особливості лікування різних форм. Первина та вторинна профілактика.
- Цирози печінки. Визначення. Значення вірусної інфекції, нутритивних факторів, алкоголю, токсичних речовин та імунних порушень. Класифікація. Особливості клінічних проявів та діагностики різних варіантів. Диференційний діагноз. Печінкова недостатність та інші ускладнення. Диференційована терапія. Невідкладна терапія при ускладненнях. Первина та вторинна профілактика.
- Ожиріння та його наслідки. Актуальність проблеми. Методи розрахунку надлишкової ваги (індексу маси тіла) та визначення ожиріння. Класифікація ожиріння. Сучасні підходи до медикаментозного та немедикаментозного лікування.

Оцінка з дисципліни

Оцінка з дисципліни визначається як сума балів, протягом яких вивчалась дисципліна, які переводяться у 120-балльну шкалу ЕСТС (табл.1) в осінньому та весняному семестрах. Потім до них додається кількість балів, які студент отримав під час складання заліку.

Максимальна кількість балів, яку студент може набрати за вивчення дисципліни – 200 балів, у тому числі максимальна кількість балів за поточну навчальну діяльність – 120 балів. Мінімальна кількість балів становить 120.

Відповідність оцінок за 200 бальною шкалою, четирибальною (національною) шкалою та шкалою ЕСТС

Оцінка за 200 бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Оцінка за чотирибальною (національною) шкалою
180–200	A	Відмінно
160–179	B	Добре
150–159	C	Добре
130–149	D	Задовільно
120–129	E	Задовільно
Менше 120	F, Fx	Незадовільно

Після завершення вивчення дисципліни відповідальний за організацію навчально-методичної роботи на кафедрі або викладач виставляють студенту кількість балів та відповідну оцінку у залікову книжку та заповнюють відомості успішності студентів з дисципліни за формулою У-5.03В –**залік**.

Оцінка «**незадовільно**» виставляється студентам, які були допущені до диференційованого заліку, але не склали його та які не допущені до заліку.

Завідувач кафедри внутрішньої медицини №3

та ендокринології,

д. мед. н., професор

Л.В. Журавльова